

Koninklijke Luchtmacht

Uit & Thuis *front*

Uitgave van het Commando Luchtstrijdkrachten
Nummer 181

Inhoud

Voorwoord DetCo	2
Zeven dagen in de week	4
Woestijnleven - een beschouwing	6
Vreemde eend in de bijt	8
De burgermeesten - een fantastische functie die heel dankbaar kan zijn	10
Deployment team ATF ME	12
CAOC	14
Een verjaardag op Snow City	16
Voor niets gaat de zon op	18
Foto pagina	20
Postbezorging	22

Colofon

Deze digitale uitgave van het Uit&Thuisfront magazine wordt samengesteld door Sectie Communicatie CLSK, samen met uitgezonden militairen en hun thuisfront. De redactie heeft het recht om artikelen te weigeren, te redigeren en/of in te korten.

De artikelen in dit magazine zijn volledig voor rekening van de auteurs. Overname van (delen van) artikelen en foto's uit dit blad is alleen toegestaan met toestemming van de redactie en met bronvermelding.

Voorwoord DetCo

We zijn nu bijna een maand in Jordanië en ik voel me hier helemaal thuis. Hoewel ik me had voorgesteld dat het weer hier vergelijkbaar zou zijn met dat in Zuid Frankrijk blijkt het hier enorm te kunnen regenen en waaien en wordt het 's nachts aardig koud. De basis is niet zozeer mooi maar wel groot en operationeel. Overal liggen middelen die je eraan doen herinneren dat we hier bezig zijn met een strijd tegen een vijand. Wij weten dondersgoed dat die vijand het niet goed voorheeft met onze Westerse normen en waarden. En daarom is iedereen uit dit detachement zich bewust van het nut van deze strijd.

Ik heb nog niet eerder met zo'n gemotiveerd detachement mogen werken. Elke militair uit ons ATFME 8 heeft iets speciaals en kan iets speciaals. Doordat we die specialiteiten samen laten werken en samen laten denken ontstaat een krachtige, geoliede machine. Blijven denken en blijven werken aan de relatie zorgt ervoor dat we prestaties van hoog niveau neer kunnen zetten. Het is duidelijk dat iedereen zijn rol kent en zijn taak met trots uitvoert. Ik kan niet anders zeggen dat het een eer is om met zo'n team samen te mogen werken in de strijd tegen een nietsontziende vijand.

Ik wil u daarom van harte danken voor het uitlenen van uw familielid of vriend/vriendin want zonder hem of haar is dit bijzondere team niet compleet.

Detachementscommandant
Luitenant-kolonel vlieger Michel
Detco ATF ME 8

Zeven dagen in de week

Na 1,5 jaar afwezigheid is ons detachement weer de eerste club Nederlanders die met onze F-16's terug komt in Jordanië. Onze Belgische luchtmachtcollega's hebben deze periode ingevuld zodat wij met de F-16's tijd hadden om te herstellen. De Belgen hebben begin januari al hun spullen en mensen uit het gebied gebracht zodat wij konden gaan opbouwen. Dit betekent dat wij ons de afgelopen weken vooral hebben beziggehouden met spullen hierheen krijgen, inrichten, ontplooiën en dingen werkend krijgen. Werk dat mede is voorbereid door onze Nederlandse collega's van het predet en de force protection, die de beveiliging van het Belgische detachement hebben verzorgd. Het zijn drukke en intensieve weken geweest maar het resultaat mag er zijn: op 5 januari waren de eerste vliegtuigen de lucht in en vanaf die dag worden we dagelijks ingezet. Binnen een hele korte tijd van bijna niets naar een volledig opererend vliegbedrijf. Dat kan alleen met een professioneel team. Het is ongelooflijk hoe onze club mensen op een ontspannen manier samenwerkt met dezelfde focus en met humor en lol.

Het is wellicht lastig om als thuisfront u voor te stellen hoe wij hier leven en werken. Waar je thuis in Nederland de bewegingsvrijheid hebt om overal te gaan en te staan, brengen wij al onze dagen door op de vliegbasis. We kennen geen weekenden hier, we werken zeven dagen in de week door om te zorgen dat we onze taak kunnen uitvoeren. Wel proberen we één dag in de week wat rustiger aan te doen zodat er een klein beetje weekendgevoel ontstaat. Dan is er tijd voor een potje voetbal of volleybal of rustig een boek lezen. In ons woon- en leefgebied, ons kleine stukje 'Nederland', is het over het algemeen de hele dag door gezellig druk. De basisbenodigdheden in ons kamp zoals goed en gevarieerd eten, een lekker bed, mogelijkheden om te ontspannen en om contact te

hebben met thuis, zijn erg goed geregeld. Onze 'burge-meester' Joop zorgt dat ons leef- en woon gedeelte ook zo goed blijft. Dit klein stukje Nederland is onze uitvalsbasis om goed uitgerust naar onze werkplekken te gaan op een ander gedeelte van de basis en om weer terug te komen.

We zijn alweer halverwege en als het blijft gaan zoals het nu gaat, kunnen we straks terugkijken op drie mooie maanden met goede resultaten.

Luitenant-kolonel Linda
Chief of Staff/Plaatsvervangend
Detachementscommandant
ATF ME 8

Woestijnleven - een beschouwing

Vanuit het koude Nederland ben ik nu – samen met nog 190 anderen – in de woestijn beland.

Het woestijnleven brengt van alles mee wat ik van huis uit niet gewend ben.

Als ik buiten ons woongebied ga moet ik uitkijken voor wilde honden. Binnen het woongebied mag ik geen katten aaien, maar ik moet ze ook niet weggagen want ze houden de muizen weg. En als er geen muizen zijn, komen er ook geen slangen (hopen we). De camel spiders houden overigens nergens rekening mee, zo is mij verteld. Voorzichtig beginnen – als ik dit schrijf – ook de vliegen hun intrede te doen, iets wat in het koude thuisland zeker nog niet speelt.

Eenmaal binnen het woongebied zijn er ook strikte regels. In onze slaapgebouwen moeten we vooral stil zijn. Het is werkelijk erg gehorig. Als ik u zeg dat ik de ‘morgengeluiden’ van mijn burens hoor, vertelt uw verbeelding wel waar het dan om gaat. Niet met de deuren gooien en ook niet stampen, is het devies. Voor iemand van mijn bouw is dat laatste overigens een uitdaging. Gelukkig brengen mijn slippers uitkomst. Daarnaast moeten we voortdurend passen en meten. Niet

mensen rusten die op een ander tijdstip dan jij aan het werk gaan. Mensen wachten rustig af bij de balie in de eetzaal tot ze aan de beurt zijn. Ook de problemen met WIFI worden doorgaans gelaten ondergaan. Ik ben het meest onder de indruk van de creativiteit waarmee problemen worden opgelost. Geniecollega's die met te weinig kleding binnenkwamen, liepen nog geen paar uur later met geleende kleren en schoenen. Dit geldt overigens ook voor de hulpvaardigheid van mensen. De uitzendbel van mijn Chapel was wat dof. Collega's boden aan om deze wat op te poetsen. Ik kan u melden dat het onverstandig is om naar de uitzendbel te kijken zonder zonnebril, zo glimt hij!

We leven in de woestijn, en we redden het met elkaar. Per slot van rekening weten we waarom we hier zijn. We hopen dat de mensen in Irak en Syrië nu eindelijk verlost zullen worden van deze verschrikkelijke oorlog. We willen uiteindelijk vrede brengen. Het blijft lastig dat we geweld met geweld bestrijden, maar we weten waarom we het doen.

Tijdens de bezinningsdiensten proef ik het meeleven. We bidden met en voor elkaar, steken kaarsjes aan voor mensen dichtbij en ver weg. Dromen weg als we luisteren naar mooie muziek, we denken aan onze geliefden ..., zijn ook stil met elkaar.

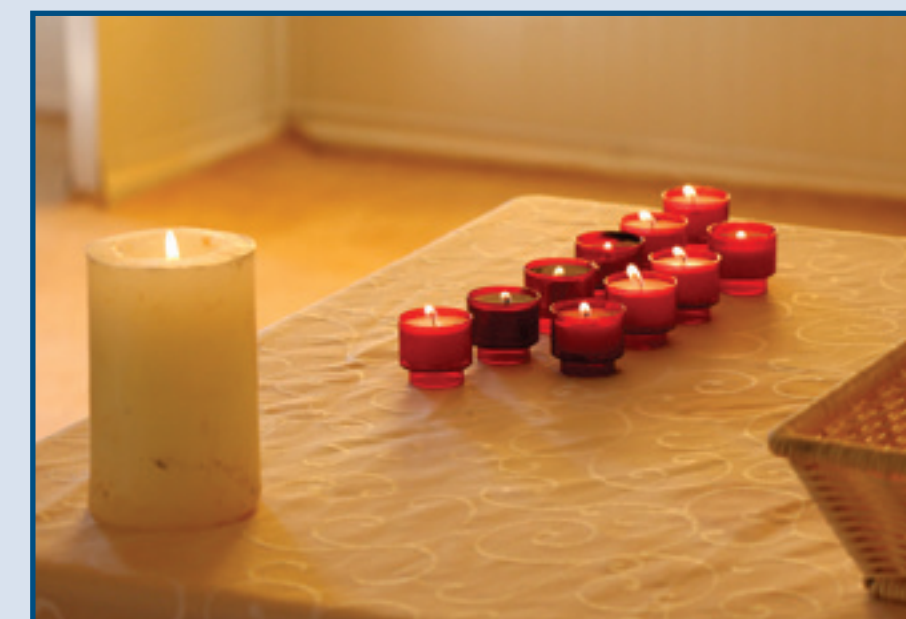
Al met al is het wennen, het woestijnleven. Maar het gaat goed, we rooien het wel.

Groeten vanuit de woestijn!
Dominee Piet

overall kunnen houtkachels branden (helaas) en allemaal tegelijk eten of sporten is ook geen optie. Op het toilet moeten we het papier in een afval Emmertje gooien en wee degene die vergeet om na het douchen de vloer droog te trekken. Handen wassen doen we altijd en overall. Als ik naar de WC geweest ben, als ik in de eetzaal kom, als ik uit de eetzaal ga, als ik ...! Aangezien we niet kunnen zien dat iemand net onder de douche heeft gestaan gelden deze regels overall en altijd! Toen ik merkte dat ik bijna de huid van mijn handen had afgewassen ben ik een handcrème gaan gebruiken. Nu gaat het weer. De emoties lopen overigens het meest op als de WIFI niet naar behoren werkt. In de behoeftepiramide van Maslow staat het hebben van WIFI vrijwel op gelijke hoogte met lichamelijke behoeften als eten en slapen. Als de WIFI niet goed werkt is dat 'the talk of the town'. Vervoer is af en toe ook een ding. Niet iedereen heeft de beschikking over een auto en ondergetekende doet alles op de fiets.

De sfeer is goed

Is het dan allemaal kommer en kwel in de woestijn? Verre van dat. De sfeer is goed. Ik merk dat we beginnen 'te landen'. Natuurlijk was het even wennen, maar zo langzamerhand is het stil in de slaapgebouwen. Iedereen weet dat gedurende alle uren van de dag er ergens

Vreemde eend in de bijt

‘Als vlootbaal tussen de fluimen’. Even voorstellen; mijn naam is Anna en ik ben Algemeen Militair Arts bij de Koninklijke Marine. Op dit moment ben ik op uitzending in Jordanië. Hoe ben ik hier nou weer beland?

Na twee jaar lang rondgelopen te hebben in Doorn bij het Korps Mariniers, kwam ik in oktober 2016 op een marine-stoel bij de Operationele Gezondheidszorg van de Luchtmacht te Gilze Rijen te zitten. Via hen heb ik de opleiding tot vliegerarts gevolgd, en in die hoedanigheid ben ik dan ook mee naar Jordanië. Het verschil tussen het Korps en de Luchtmacht is enorm, maar inmiddels voel ik me prima thuis. Als enige

marine-vrouw in dit detachement worden natuurlijk de nodige grappen over boten (of waren het toch schepen?) gemaakt... Ik wacht dan ook nog steeds op het ‘schip van de woestijn’.

Gelukkig heeft nog niemand mij gevraagd wat een onderzeeboot kost, dat weet ik niet, maar het is in ieder geval 2x de helft.

De vreemde Kmar-eend

De meest bekende vreemde eend in de bijt is toch wel de Koninklijke Marechaussee. Bij iedere uitzending of wat grotere oefening gaat er een detachement van de KMar mee en zo dus ook bij de missie 1(NLD) ATFME 8.

Ik zal me even kort voorstellen. Ik ben Johan en mag gedurende mijn uitzending mijn 46e verjaardag en mijn 25-jarig jubileum vieren. Gedurende de uitzending heb ik de functies: commandant over het Kmar-detachement en hulpofficier van justitie. Als hulpofficier van justitie bekijk ik namens het Openbaar Ministerie of de geweldstoepassing van de F-16's binnen de kaders van de internationale wet- en regelgeving passen en rapporteer daarover vervolgens naar Nederland.

Bijna 25 jaar geleden heb ik mijn dienstplicht bij de KLu mogen vervullen en misschien keek ik daarom wel uit om met de KLu op missie te gaan. Nu na ongeveer 4 weken mag ik de conclusie trekken dat wij goed zijn opgenomen bij de KLu en heb het gevoel dat we overal welkom zijn. De meeste mensen hebben of maken tijd om hun functie en/of werkzaamheden aan ons uit te leggen. Ik vind het super interessant om eens nader kennis te maken bij het krijgsmachtdeel waar ik mijn carrière ben begonnen.

De Burgemeester - een fantastische functie die heel dankbaar kan zijn

Laat ik me eerst even voorstellen. Ik ben Joop en normaal gesproken werkzaam als divisieadjutant Facilitair, Logistiek & Beveiliging (DFLB), onderdeel van het Defensie Ondersteuning Commando, op de Kromhoutkazerne in Utrecht. Ergens begin september kreeg ik in de lijn te horen dat ik was aangewezen voor een missie naar Jordanië, en wel in de functie van HID (Burgemeester).

Voor mij was deze aanwijzing een welkome verrassing, vooral omdat dit mijn eerste uitzending zou gaan worden. Na alle voorbereidingen en steeds meer kriebels in mijn buik kon het voor mij niet snel genoeg 28 december worden. Gelukkig heb ik nog wel met mijn familie de kerst thuis kunnen vieren, maar het is toch een andere kerst dan je normaal gewent bent.

Eindelijk is het 28 december en kan de missie beginnen. Na een aangename vlucht werden we keurig opgewacht door het pre-det. Dit pre-det was al enkele weken voor onze aankomst begonnen met voorbereidingen te treffen in het uitzendgebied en heeft fantastisch werk verricht. Daardoor konden we meteen beginnen met de Handover-Takeover (HOTO) met onze voorgangers. Na een korte HOTO kon ik

aan de slag als burgemeester in Snow City. Als burgervader ben je verantwoordelijk voor het reilen en zeilen in “je dorp” en het welzijn van de inwoners.

Mijn eerste prioriteit was dat de mensen, gelegerd op SnowCity konden genieten van een prima nachtrust, lekker eten en konden communiceren met het thuisfront. Voor mij de basis voor een goede start. Het eten is onder streng toezicht van twee medewerkers van de operationele catering helemaal in de hand van een lokale organisatie. Het ontbreekt ons werkelijk aan niets voor wat betreft voeding. Communiceren met het thuisfront heeft een aantal dagen op zich laten wachten maar de mannen van de CIS (Communicatie en Informatie Systemen) hadden een “noodoplossing” zodat toch iedereen kon communi-

ceren via whatsapp. De legering was in mijn ogen onder de maat. Dat had met name te maken met de matrassen die er bijna allemaal uitzagen als hangmatjes waar al een aantal jaren een olifant in had geslapen. Nu waren er al nieuwe matrassen besteld maar konden niet eerder geleverd worden dan eind Januari/ begin februari. Dit was voor mij onacceptabel en na wat gesprekken met de managers van de lokale dienstverlener hebben we het toch voor elkaar kunnen boksen om de matrassen, voordat het main detachement kwam, te laten leveren. Ook het slotwerk op de kamers was in mijn ogen onvoldoende. Sommige kamers konden niet op slot of er ontbraken sleutels en de masterkey ontbrak ook nog eens. Gelukkig hebben we dat ook de eerste week kunnen oplossen door alle cilinders van de kamers te vervangen. Voor mij een lekkere start, vooral als je zo’n medewerking krijgt van de “bevolking”.

Natuurlijk zou iedereen het liefst in een eenpersoonskamer liggen, maar daar zijn de mogelijkheden helaas niet voor. Toch zijn de vrouwen en de mannen over het algemeen tevreden en dat komt de missie alleen maar ten goede. In het dorp zijn voldoende ontspanningsmogelijkheden. Zo is er een gym, een locatie waar je op allerlei (fitness) apparatuur je lijf pijn kan doen en waar je door het

fantastische eten de mogelijke extra kilootjes er weer van af kan zweten. Ook is er een beachvolleyveld en een pracht van een kunstgrasvoetbalveld. Er is een kantine waar je kunt darten, tafeltennissen, poolen en allerlei andere gezelschapsspelen kunt spelen. Er is een bar waar je een (alcoholvrij) drankje kunt nemen en er is een ontspanningsruimte waar wekelijks de keek op de week wordt gegeven. Ook beschikken we over de meest gangbare Nederlandse TV-zenders en worden er wekelijks films gedraaid. We hebben het in SnowCity dus fantastisch voor elkaar.

Speerpunten voor mij zijn nu om het achterstallig onderhoud aan te pakken zodat de klachten van met name de natte groepen (toiletten en douches) afnemen want er zijn dagelijks defecten aan wc-brillen, boilers en dat soort zaken. Mensen zijn “uit” maar moeten zich toch “thuis” kunnen voelen. Niets is prettiger dan dat de randvoorwaarden voor elkaar zijn. En dan is het zaak dat we het met zijn allen voor elkaar houden. Ik heb het vertrouwen in de mensen hier. Ze weten als geen ander dat we allemaal hetzelfde doel nastreven.

Burgemeester Joop

Door dominee Piet

Deployment team ATF ME

Deze uitzending mocht ik wat eerder (19 december) het gebied in dan het detachement. Er waren al

Nederlanders aanwezig en ook het deployment team zou daar de Kerstdagen doorbrengen.

Uiteraard wil je als dominee gehoor geven aan de vraag om met Kerst bij de mensen te zijn.

Het gaf me tegelijk de kans om eens mee te maken wat er aan voorbereiding gebeurt. Begrijp me goed, ik heb daarvan slechts het laatste deel gezien. Ik begreep dat de voorbereidingen al voor de zomer(..) waren begonnen.

Zoals gezegd vertrok ik met nog enkele andere Nederlanders op 19 december. We kwamen 's nachts aan en de 1e uitdaging was een slaapplek vinden. Gelukkig voor ons was sergeant majoor Walter meegekomen. Hij fungeerde die eerste tijd als 'burgemeester' waardoor we ons over zaken als legering en andere praktische dingen geen zorgen hoefden te maken. Het team kon gewoon aan de slag.

Waar gaat het dan om? Wel, het team, onder leiding van kapitein Martin, ging vooral aan de gang met het leeghalen van 54 zeecontainers. Er is een geweldige hoeveelheid materiaal en reservedelen nodig om een detachement te kunnen laten functioneren. Het materiaal werd uit de containers gehaald, door met name Milan en Roy. Er werd geïnventariseerd en daarna gingen twee mannen (Mike en Bastiaan) alles registreren in een systeem wat SAP wordt genoemd (ik ga niet proberen uit te leggen wat dit is omdat ik vrees dat ik SAP zelf niet helemaal snap – dat rijmt – en het misschien helemaal verkeerd zeg). Dat we überhaupt communicatie hadden was te danken aan het geweldig harde werken van Joost en Jochem die mee waren gekomen om ons de broodnodige communicatiemiddelen te geven. Een heel belangrijk onderdeel was het verplaatsen van het materiaal naar de goede werkplek. Op de werkplek

moest een en ander gereed worden gezet voor het detachement. Daarbij waren Jaitske, Reggie en Thom wat mij betreft de hoofdrolspelers. De gedachte is dat een hoofd van een afdeling – als deze samen met het detachement arriveert – dan alle spullen, met daarbij een volledige lijst, overneemt en vrij snel aan de slag kan. Zo deden Richard (voor de gronduitrusting) en Tim (voor het voertuigonderhoud) dat in hun eigen werkplaats. Een moeilijkheid waar het deployment team mee te maken had was het gegeven dat op dat moment onze Belgische voorgangers gewoon nog aan het werk waren. De bureaus waren dus bezet en het team moest dus voortdurend zo plannen dat ze geen 'sta in de weg' waren voor onze Belgische vrienden. U zult begrijpen dat het een opluchting was toen dezen begonnen te vertrekken.

Een ander probleem was dat bij de inventarisatie bleek dat bepaalde materialen (te) ruim aanwezig waren en andere materialen juist weer helemaal niet. Het bestellen en op tijd in het gebied krijgen van materiaal rondom de kerstdagen is geen sine cure. Als er materiaal kwam werd dit afgehandeld door de 'cargo handlers' Bert, Bryan en Chris. Er was gelukkig veel ervaring in het team. Adjudant Hennie, adjudant Martijn, sergeant der eerste klasse Rick en sergeant majoor Nico bleken geweldig creatief en ik was er getuige van dat er uiteindelijk een goed voorbereid geheel klaarstond toen het eerste deel van het detachement binnenkwam. Ik durf te zeggen dat zonder de inzet van deze mensen we de datum van operationele inzet niet gehaald zouden hebben.

Ook toen het detachement in zijn geheel was aangekomen, bleven de 'deployers' meewerken en werden de werkplekken in een recordtempo ingericht en operationeel gemaakt. Ik was stiekem trots op het eindresultaat, al leverde ik zelf geen concrete bijdrage.

Het was een leuk team. Het is jammer dat sommige leden van het deployment team dachten dat een dominee in de gaten moet worden gehouden als het gaat om zaken als tenue en discipline (ik wilde geen namen noemen, maar kan toch niet verzwijgen dat een en ander gebeurde onder de bezielende leiding van adjudant Hennie). Alle gekheid op een stokje, de sfeer was en bleef goed.

Naast het geweldig vele werk hebben we ook nog samen kerst gevierd. Het was mooi. Op Kerstavond hadden we een viering, samen met de Belgische collega's, op de appèlplaats. Het was druk en ondanks de stormachtige omstandigheden hebben velen een kaars kunnen aansteken voor hun geliefden thuis. Op de morgen van 1e kerstdag hadden we een viering in de Chapel. Hier was vooral het deployment team bij aanwezig. We hadden het goed met elkaar.

Op 8 en 10 januari zwaaiden we de leden van het deployment team uit. Hun taak zat er op en ze konden naar huis. Weliswaar in stilte, leverden zij een geweldig belangrijke bijdrage aan onze missie. We zeggen tegen hen:

BEDANKT!!

CAOC - een fascinerende plek om te werken

Een wat onbekend onderdeel van de Nederlandse missie in het Midden Oosten is het detachement in Qatar.

We zitten hier met vier personen; één inlichtingenofficier, twee vliegers en een jurist.

In het hart van Qatar ligt Al Udeid Air Base, een grote Amerikaanse basis. Er staan hier onder andere bommenwerpers, tanker- en transporttoestellen en hier huist het hoofdkwartier van de Amerikaanse luchtmacht in het Midden Oosten. Vanuit het hoofdkwartier van de Amerikaanse luchtmacht, het zogenoemde Combined Air Operations Center (CAOC), wordt de luchtoorlog in de hele regio aangestuurd. Het gaat dan niet alleen om de strijd tegen ISIS in Irak en Syrië, maar ook Afghanistan, de Perzische Golf en de Hoorn van Afrika. Naast onze Nederlandse aanwezigheid zijn hier meerdere coalitiepartners vertegenwoordigd.

De taak van ons kleine Nederlandse detachementje is om de rol van Red Card Holder uit te oefenen. Dat

houdt in dat wij in de gaten houden dat de inzet van de Nederlandse F-16's binnen de kaders van het Nederlandse mandaat blijft. In praktijk betekent het dat er, als Nederlandse vliegtuigen in het gebied vliegen, door ons toestemming moet worden gegeven voor het inzetten van wapens. Er is hier zeer geavanceerde apparatuur waardoor je contact hebt met troepen op de grond, direct satelietbeelden van het gebied kan zien en ook beelden van onbemande vliegtuigen kan bekijken die op dat moment boven het desbetreffende gebied vliegen. Onze belangrijkste taak is om vast te stellen dat bij wapeninzet het om legitieme doelen gaat die aangevallen kunnen worden, en dat de risico's op nevenschade zo veel mogelijk beperkt blijven. Wij hebben ook nauw contact met het detachement in Jordanië. Het Amerikaanse hoofdkwartier is een

fascinerende plek om te werken. Er gebeurt hier veel, er wordt 24/7 doorgewerkt en ze coördineren de inzet van honderden vliegtuigen over een flink deel van de wereld. Daarbij zit je hier met veel verschillende nationaliteiten, wat het ook erg interessant en afwisselend maakt.

De basis is, hoewel zeker niet zo luxe als vaste Amerikaanse bases elders in de wereld, niet onaangenaam. De legering is redelijk ruim, en er zijn veel faciliteiten. De afgelopen maand was het v.w.b. het weer prima te doen met overdag gemiddeld 25 graden. In de zomer wordt het soms 50 graden met een extreem hoge luchtvochtigheid en kun je eigenlijk nauwelijks naar buiten. Verder is er vooral veel zand en grint en is alles beige. Een voordeel van Qatar is dat het er erg veilig is; het is

dan ook mogelijk om af en toe de basis af te gaan. Sowieso moeten we naar de Nederlandse ambassade in Doha om onze post te krijgen en kunnen we op de dag dat er niet gevlogen wordt een hapje buiten de deur eten. Hoewel we niets te klagen hebben over de Amerikaanse eetzaal is een beetje afwisseling ook wel fijn.

Dit alles maakt het ook een beetje een rare uitzending. Door het relatieve comfort buiten vergeet je soms even dat er een missie loopt; als je vervolgens weer op het CAOC bent, sta je weer midden in het conflict.

Door dominee Piet

Een verjaardag op Snow City

Natuurlijk zijn er tijdens ons verblijf in Jordanië ook een aantal mensen jarig.

Met dit verslag wil ik een beeld geven van de wijze waarop we daaraan aandacht geven.

Deze dag is Björn jarig, één van de Belgische collega's. Hij behoort bij de Force Protection. In de middag verzamelen we in onze recreatieruimte de 'Mighty 8'. Björn is duidelijk al deze aandacht niet gewend. Hij wordt gefeliciteerd door collega's, moet gaan staan op een barkruk waardoor hij boven iedereen uitsteekt en uiteindelijk wordt hij gesommeerd om een toespraak te houden. Dat is wel heel veel gevraagd, maar hij doet een poging en wenst ons vooral veel mooie dagen en uiteraard veel zon. Applaus is zijn deel.

Inmiddels arriveert de detachements sergeant-majoor Harold met de taart en kort daarna is ook de detachementscommandant Tim aanwezig. We proberen steeds om met een goede afvaardiging van de detachementsstaf aanwezig te zijn bij verjaardagen. Nu is het tijd om Björn (die nog steeds op de barkruk staat) toe te zingen. We kunnen ons beter niet inschrijven voor een wedstrijd voor zangkoren, maar toch wordt hem zeer gemeend 'lang zal hij leven' toegezongen. Na het 'hiep, hiep hoera!' mag Björn nu eindelijk weer van de barkruk af, maar hij is nog niet klaar.

hij zich al met al toch een beetje jarig, na zoveel aandacht.

Zo proberen we belangrijke momenten voor de mensen hier toch een beetje glans te geven. We merken ook dat het de onderlinge band versterkt.

Op naar de volgende taart!

Nu moet hij de taart aansnijden. Ik kan melden dat het heerlijke taarten zijn die door de cateraar vers worden gebakken en aangeleverd (mijn deelname aan deze verjaardagen kan mijn plan om kilo's kwijt te raken wel eens saboteren ..). Inmiddels vertrekt de eigen groep van Björn en komen collega's van de aflossing binnen om hem te feliciteren. Gelukkig voor Björn wordt al snel besloten hem niet opnieuw op de barkruk te zetten en toe te zingen. Hij kan volstaan met het uitdelen van taart en het in ontvangst nemen van felicitaties. Op mijn vraag verzekert hij mij dat hij thuis zijn verjaardag met familie en vrienden nog eens dunnetjes zal overdoen. Toch voelt

Voor niets gaat de zon op

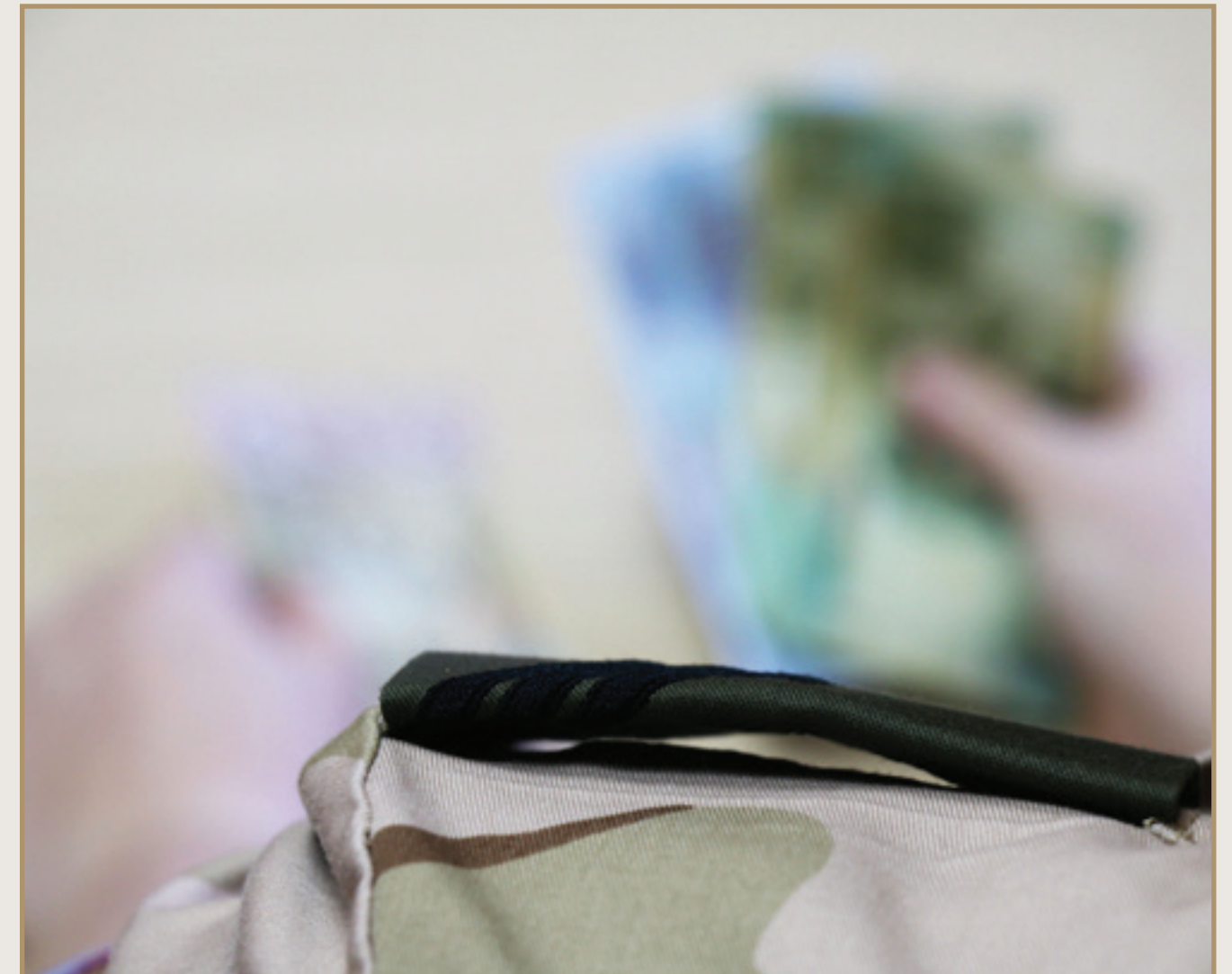
Voor niets gaat de zon op, voor al het andere zijn wij, het drietal van S8 (financiën). De S8 bestaat uit Bart de controller, Bianca de verwerker en Wendy de kassier. Als S8 clubje kunnen wij wel zeggen dat wij één van de populairste afdelingen zijn tijdens een uitzending. Iedereen kent sneller onze namen dan wij die van hen.

Wij bemoeien ons met alles wat met geld te maken heeft, en dat is een hoop. De partij waar we het meest aan betalen is de contractor die zorgt voor onze slaapvertrekken, het eten, het wassen van de kleding en nog wat andere zaken. Deze contractor verzorgt ons heel goed, maar ik denk dat de loyaliteit en service wel wat minder wordt als we niet betalen. Daarom zorgen wij er voor dat ze hun geld krijgen, maar ook niet meer dan de bedoeling

is. Zo verwerven we de brandstof voor de vliegtuigen, betalen we voor de baanverlichting en de huur van enkele gebouwen. De een betalen we per bank, de ander betalen we maandelijks cash.

Geen pinautomaat en nu??!!

Onze voorraad contanten, ligt veilig in de kluis bij de kassier. Hier kunnen we diverse uitgaven mee doen, maar

hiermee fungeren we ook als bank voor het detachement. Hierdoor kunnen de detachementsleden contant geld opnemen, om bijvoorbeeld souvenirs voor thuis te kopen, en we zorgen er dan voor dat het bedrag wordt ingehouden op het salaris. Met name in de eerste dagen stond er een flinke rij voor het kantoortje van de kassier.

Een uitzending is een grote logistieke operatie, iets waar veel diverse spullen voor benodigd zijn. Niet alles nemen we mee uit Nederland, zo wordt er ook veel lokaal aangekocht. Alle behoeftes voor goederen of diensten voor het detachement worden op papier gezet en vervolgens gaan wij de aanvraag beoordelen en in de meeste gevallen zorgen we er samen met de collega's van de materieelvoorziening voor dat het gewenste artikel of de gewenste dienst onze locatie bereikt.

Wat koopt een inkoper allemaal in op uitzending?

In principe alles wat benodigd is en te vinden is. Van ping pong ballen tot zaagmachines, van postkaartjes tot printer cartridges. Dit brengt ook uitdagingen met zich mee, zeker als je gereedschappen en bouw materiaal moet vertalen naar het Engels terwijl je eigenlijk niet eens weet wat er in het Nederlands mee bedoeld wordt.

Een van de leuke dingen aan onze functie is dat we meer van het land zien en in contact komen met de lokale bevolking en hun cultuur. Niet alleen om zaken te doen, maar ook tijdens onze tripjes naar de stad om alle 'boodschappen' te halen. Het werk van de S8 groep is dus heel divers. De aanvragen stromen nog binnen en zijn er zaken die betaald dienen te worden, dus zitten we voorlopig nog niet stil. Kortom: 'voor niks gaat de zon op'.
Wendy
Kassier

Voor post van het thuisfront gaat iedereen in de rij staan

Nu we al weer enige tijd in het missiegebied zijn worden we meer en meer nieuwsgierig naar wat de post ons brengt. Het moment waarop de vlag met daarop 'Post is binnen' wordt uitgehangen zie je iedereen dan ook snel in de rij staan. Is er voor mij ook post? Is het een ansichtkaart of een pakketje?

Over Snow City lopen mensen met een lach op hun gezicht. Enkelen hebben zelfs meerdere pakketjes in hun armen. Het resultaat van post van het thuisfront is geweldig, daar kunnen de moderne communicatiemiddelen als WhatsApp, Skype en Facetime niet tegenop.

Dus voor alle zekerheid nog even het juiste adres, vergeet niet een afzender te noteren en de CN22 sticker van de douane in te vullen.

Naam, voorletters en rang
Peoplesoftnummer
1(NLD) ATF ME
Napo 35
3509 VP UTRECHT

Resolute Support MeS.

*Vandaag is het verzoek binnen gekomen om vanuit Mazar-e-Sharif iets op papier te zetten, als luchtmach-
ter in het buitenland. Leuk om te doen dus even terugbladeren naar wat er de afgelopen edities al is
geschreven vanuit Mazar-e-Sharif, na editie 162 ben ik gestopt met zoeken. Al 1,5 jaar is er geen bericht
meer geplaatst vanuit deze zijde, dus aan ons de eervolle taak om een stukje te schrijven voor deze editie.*

Op het moment van schrijven hebben wij als NSE-9 op Mazar-e-Sharif zojuist onze midterm achter de rug, zijn wij al begonnen met aftellen en onze opvolgers zijn bezig met opwerken naar de uitzending. Waarschijnlijk is het moment van publiceren dan ook alweer het moment dat wij afscheid mogen gaan nemen van onze inmiddels vertrouwde locatie(s) en internationale partners, in sommige gevallen in elke vorm van het woord.

Maar Afghanistan, we zitten er nog steeds en de missie is inmiddels weer verlengd. De Nederlandse gemeenschap is op Mazar-e-Sharif vertegenwoordigd met 87 personen, waarvan er vier de luchtmacht vertegenwoordigen. Van deze vier is de helft verantwoordelijk voor de passagiers en cargo, sergeant-majoor Stef en sergeant Luuk als MOVCON en cargo specialist. Maar ja, wat is MOVCON en wat doen ze? Gekscherend

zou je kunnen zeggen dat voor de meeste Nederlanders in Afghanistan wij het eerste en tevens het laatste Nederlandse gezicht zijn dat men ziet.

Maar even terug naar wat MOVCON is? MOVCON staat voor 'movement and control', vrij vertaald betekent het niets meer dan "verplaatsen en controleren". En zo is het ook, maar dan wel in de breedste zin van het woord. Je moet het zo zien, zodra er binnen defensie strategisch wordt verplaatst is MOVCON erbij betrokken. Dat geldt voor alle modaliteiten; dus weg-, rail-, lucht- en zeeverplaatsingen.

Als MOVCON ben je verantwoordelijk voor de veiligheid tijdens het laden en lossen van treinen, schepen en vliegtuigen. Je ziet erop toe dat alles volgens de vastgestelde richtlijnen wordt uitgevoerd en je stuurt bij als dat nodig mocht zijn. Naast de controlerende taak is het ook van wezenlijk belang dat je tijdens het laad- en losproces adviseert en de militairen (ongeacht rang of stand) 'tips en tools' meegeeft voor een volgende keer.

Als we nu gaan inzoomen op Afghanistan is hier geen zee, zijn er geen binnenwateren en ligt er geen rails. Onze taak

focust zich dus op luchttransport. Alles wat vanuit Nederland naar Afghanistan wordt verzonden, wordt door ons ontvangen. En je kunt het zo gek niet bedenken, alles wat vervoerd kan worden hebben we al voorbij zien komen. De afgelopen periode hebben we banketstaven, chocolade letters, strooigoed, kerstkransjes, kerstbomen en kerstballen mogen ontvangen. Natuurlijk ook de spullen die we echt nodig hebben zoals onderdelen, persoonlijke bagage, gereedschap en nieuwe apparatuur.

Maar alles wat verzonden wordt naar MeS moet ook weer een keer terug. Bij dit proces zijn wij ook nauw betrokken. Ook hier geldt; je kan het zo gek niet bedenken. Militaire apparatuur, persoonlijke uitrusting of het kleinste post pakketje. Als de mogelijkheden er zijn om het in een vliegtuig te laden, dan zorgen wij dat het wordt verzonden.

En voor ons thuisfront, jullie pakketjes zijn inmiddels ook onderweg.

Noot van de redactie

De teksten komen in beginsel uit de uitzendgebieden en worden zoveel mogelijk in originele vorm geplaatst, tenzij de redactie, bijvoorbeeld uit veiligheidsoverwegingen, anders besluit. De in de Uit&Thuis front opgenomen artikelen weerspiegelen niet per definitie de visie van de luchtmachtleiding. Aan de inhoud kunnen geen rechten worden ontleend. Overname van artikelen is slechts toegestaan met toestemming van de redactie en bronvermelding. Overigens worden artikelen en foto's van het thuisfront ook zeer op prijs gesteld.

Contactadressen:

SITCEN:

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is het Situatiecentrum Koninklijke Landmacht (SITCEN). Het SITCEN is 24 uur per dag bereikbaar vanuit Nederland, Duitsland of België: 00800-23262692 (niet gratis met GSM). Vanuit alle overige landen is het SITCEN bereikbaar op het volgende nummer: +31-30-2236000 (niet gratis).

OPCEN Klu (alleen voor ATF ME/FSE Mirage):

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties van ATF ME en FSE Mirage met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is de desk van het Operatiecentrum Koninklijke Luchtmacht (OPCEN KLU).

OPCEN Klu is 24 uur per dag bereikbaar: +31 (0) 76 544 7777.

OPCEN/BPZ (Bureau Operationele Personeelszaken)

Voor overige zaken aangaande (individuele) uitzendingen waaronder missevoorbereiding, afwikkeling en thuisfront-zaken kunt u contact opnemen met de medewerkers van het Bureau Operationele Personeelszaken van het Operatiecentrum Commando Luchtmacht (#CLSK/PLV C-LSK/DO/OPCEN/SOPS/BPZ; P68771@mindef.nl) of 076-5447720/076-5447750, Postbus 8762, 4820 BB, Breda.

Veldpostregeling

Vanuit Utrecht wordt éénmaal per week post verzonden naar de missiegebieden. De duur vanaf de Militaire Post Organisatie (MPO) naar de persoon in het missiegebied bedraagt maximaal twaalf werkdagen. Alle poststukken waarin zich goederen bevinden, moeten voorzien zijn van een volledig ingevulde douaneverklaring CN22 (te verkrijgen op elk postkantoor).

NAPO-nummers

Elk uitzendgebied en elk detachement heeft een eigen NAPO-nummer. Deze nummers zijn helaas af en toe aan veranderingen onderhevig door verhuizingen, naamsveranderingen, en dergelijke. Op de website van de MPO vindt u het meest actuele overzicht van alle NAPO nummers. Hiervoor gaat u naar www.defensie.nl/onderwerpen/thuisfront/inhoud/praktisch/post.

Adressering

Regel 1: Rang, Naam, Voorletters
Regel 2: Werknemers I.D.
(peoplesoft nummer)
Regel 3: Eenheid
Regel 4: NAPO nummer
Regel 5: 3509 VP Utrecht

Vragen en informatie

Voor vragen en informatie kunt u terecht bij de Militaire Post Organisatie op werkdagen tussen 07.30 uur en 16.00 uur.

Telefoon: 030-2877020

Fax: 030-2877028

E-mail: mpo@mindef.nl

Vluchttijden

Vluchttijden zijn te zien op Teletekst-pagina 765 (Nederland 1, 2 en 3). Hier krijgt u de meest recente tijden en wijzigingen te zien.

Sectie Communicatie CLSK

Postbus 8762, 4820 BB Breda

Telefoon: (076) 544 71 32

Facebook

Kijk ook eens op de facebookpagina van de Koninklijke Luchtmacht.

Op www.facebook.com/Luchtmacht posten wij regelmatig berichten met foto's en/of filmmateriaal.

U kunt ons ook volgen op Twitter via [@Kon_Luchtmacht](https://twitter.com/Kon_Luchtmacht).

Tips en ideeën om dit magazine te verbeteren kunt u e-mailen naar lucoinfo@mindef.nl

Namens de redactie van Uit&Thuisfront